

התאמת סגנונות הוראה ליחידות למידה בחינוך הגופני על פי תרומתם לממדי איכות חיים בקרב צעירים וצעירות עם לקות אינטלקטואלית

יעל אלמוסני

מחקר זה בוחן את האפשרות כי למידה בסגנונות הוראה שונים המתאימים ליעדי הוראה שונים, יש בה כדי להשביח את ההוראה. ההנחה היא שהוראה יעילה מאפשרת להשיג הישגים שישפרו את איכות חייהם של צעירים עם לקות אינטלקטואלית. הסגנונות שנבחרו – סגנון הציווי וסגנון החשיבה האלטרנטיבית המסתעפת – יש באופיים הבדלים מהותיים. הם מייצגים את קבוצת הסגנונות המשחזרים ידע (סגנון הציווי) ואת קבוצת הסגנונות היוצרים ידע. במחקר השתתפו 87 צעירים וצעירות עם לקות אינטלקטואלית בני 18-20. לאחר כל יחידת לימוד המורים שהשתתפו במחקר שאלו את הנבדקים שאלה על פי שאלון איכות חיים כדי לקבל משוב מהתלמידים. ההשערה המרכזית הייתה שבמהלך הלמידה (לאחר כל יחידת הוראה) ההיגדים המבטאים תחושות שביעות רצון, עצמאות, יכולת/יצרנות והשתלבות חברתית, יופיעו בשכיחות רבה יותר בסגנון החשיבה האלטרנטיבית המסתעפת בהשוואה לסגנון ההוראה בדרך הציווי ולקבוצת הביקורת. התוצאות מצביעות על כך שכדי לייעל את ההוראה בחינוך הגופני לאוכלוסייה עם לקות אינטלקטואלית רצוי להשתמש בסגנונות הוראה שונים.

תאריכים: לקות אינטלקטואלית, סגנונות הוראה בחינוך הגופני, איכות חיים.